

Нека бжде макаръ и по-бедна,
та да тачи и насъ покрай тебъ,
съ една зеница тебе да гледа,
а съсъ другата — домъ и дете.

Та и ти като вси чловѣци
да запушишъ най-сетне куминъ,
не си малъкъ и кой ще е вѣченъ
да ви учи: разбирай саминъ

Знамъ, че мислишъ: какво ли пкъ стария
туй, що зная, повтаря на менъ?
И добитъка сѣща товара,
но не трѣгва напредъ безъ остень.

Пкъ недей да ми ти забелязвашъ,
че намѣсто добре си дошелъ
нѣщо повечко азъ съмъ ти казалъ —
дано мога и азъ да сгрѣша.